

[Billigt garn mm]

** 12 oktober 2006 **

Bara en överhoppad torsdag! Oi!

Snåla, smarta skapartips, länkar och beskrivningar varannan torsdag, för dig som är **galen i garn** och bara *måste* sticka och virka

Börja/sluta prenumerera? Gå till <http://billigt-garn.net/prenumerera.html>

Red: anna.lundevall(at)glocalnet.net

Denna gång...

- ==> "Strejk!" En snyftare om tröjors tragik
- ==> Daim-grönt? Nej, det är gör-det-själv-randigt garn
- ==> Restgarnsidéer: Vantar till bilburen ungdom
- ==> Så här tar du mudden av (på?) sladdriga halsringningar
- ==> Upprepning i den hårda skolan, lektion sex: Bättre begagnat
- ==> Maskor på burk! Att tv-sticka är väl ingen sport...
- ==> Efterlysningar: Strikken-snits och kon-kunskap
- ==> Nästa gång: Höfta till en Harry

"Strejk!" En snyftare om tröjors tragik

Strejk! Stor **stickstrejk!**

Fiberförhandlingarna har strandat. Handarbetaren har lagt ned stickor och nålar i en anti-maskningsaktion.

Inte en strumpa, grytlapp eller virkad ruta lämnar dessa händer -- trots de desperata ropen på hjälp -- tills uppdragsgivaren har gett med sig.

Visst härvar jag upprepat garn och leker med garnbilder i [Scrapbook Max](#) och Picasa. Den senare är alldeles tokbra och tokgratis.

Men jag stickar inte. Virkar inte. Inte alls. Inte tills jag fått

* total underkastelse! *

en ursäkt, en liten en räcker fint. Är det för mycket begärt att hoppas att mina kära små knoddar kan

* dyrka mig! *

visa en aning uppskattning? Då och då? Ett vänligt ord eller kanske

* en hyllningssång och ett altare! *

en uppmuntrande kram eller puff?

Till dess tänker jag inte sticka eller virka en maska, inte hjälpa till med fingerpåtrade ormar eller tova några ullbollar i torktummlaren. Jag vägrar.

Det hela började på morgonen, en gruffig, grusig, sömnlös morgon. Eller nä, en 45 minuter hade jag allt nannat kudden.

Dottern låg och gottade sig åt morgontecknat i soffan, och i hennes tuschpennetatuerade händer skymtade jag något bekant.

"Å nej!" tänkte jag. "Å nej, nejnejnejnejnej!"

Knappt två timmar efter att jag knipsat av den sista tråden låg dottern och kramade om sin nya tjocktröja.

"Å nej!" tänkte jag. "Å nej, nejnejnejnejnej!"

Detta var ett klart regelbrott. Jag har en strikt riktlinje när det gäller överlämning av handstickade och -virkade plagg till barnen, en annan nära anhörig eller någon jag känner väl.

Den lyder: **Karantän.**

Prylen eller plagget måste ligga till sig en aning från färdigt skick till införsel i främmande garderob, minst en vecka. Det måste vara säkert, säkert att det inte är infekterat av smittsamma känslor.

Regeln uppfann sig själv när jag hade stickat en bomullströja med "Ba-bah!" (Batman-motiv) till min son, som då var en två, två och ett halvt år.

Jag hade lagt ned mycket arbete och omsorg och kärlek i tröjan. Från att räkna ut måtten, hitta knappar till fusknäppningen i sidorna, rita intarsiamotivet för hand på ett papper som jag rutat i lämplig masktäthet, till att ge upp och leta reda på ett gratisprogram till Macintosh som kunde fixa rutor i rätt proportioner, tvätta och krympa garnet mjukt *innan* jag stickade, eftersom jag ville jämföra tröjan med en som grabben redan hade i garderoben...

Själva stickningen gick kvickt, tack vare övertidsdagarna då jag var låst framför jobbdatorn till två eller tre på morgonen, och sedan tvingades vänta in nattbussen i minst en halvtimme. Oftast stickade jag i taxin.

Sedan försökte jag dra den färdiga Ba-bah-tröjan på honom.

"Neeej!" skrek sonen. "Nejnejnejnejnejnej!"

Nästa dag samma sak. "Nejnejnejnejnejnej!"

Och nästa. Jag grät. Och nästa. Jag trugade. Och nästa. Jag förbannade mina garn och mitt

barn och bullade upp med all slit och svett i en smetig, känslomässig utpressningshärva.

"Nejnejnejnejne!"

Efter ett par veckor gav jag upp, lade tröjan på dagishyllan och gick vidare med andra garnprojekt.

Plötsligt hade sonen tröjan på sig. Bara sådär. Inte bara det: han älskade den!

Och jag? Jag struntade i det.

Nej, inte struntade... Det var kul att han gillade den... Men det spelade ingen roll, vilket som.

För mig kunde han lika gärna ha fortsatt hata den. Ba-bah låg bakom mig, och ett "nejnejnejnejne" eller ett "måste ha Ba-bah, bara Ba-bah!" var inte ett mått på... prestation? kärlek? min själs djup?

Jösses, det var bara en tröja!

Jaja. Sedan dess har mina skapelser fått mogna till "bara en tröja"-stadiet innan de mött mottagarna.

Åtminstone till den där morgonen, då jag måste ha glömt att smussla undan den virkade lila bomull/akryltröjan, flickaktigt prålig så att det gjorde ont i ögonen, med blommor, pälsiga kanter, volanger...

Dottern drog den på sig, och jag mindes hur jag hade virkat tröjan dagarna innan, helgen då vi var på 40-årskalas (är jag den enda som virkar på fester?), Cirkus Scott och Hard Rock Café för att fira sonens 11-årsdag. Och hur jag hade vågat virka inte bara goofy (se [arkivet](#)) utan super-goofy i allas åsyn eftersom jag gör sådana där **bakvända fastmaskor** -- vad kallas de? krabbstygn? kräftmaskor? flugor i trumpeten? -- från avigsidan istället för rätsidan och...

"Nej!" skrek dottern. "Pucko! **Skitstöver!** Den är för tjock! Och den ska vara **rosa och Daim-grön!**"

"Vad är Daim-grön?" undrade jag med gråten i halsen.

"Och jag vill inte ha någon tröja utan en vahetere..."

"Poncho?" hulkade jag.

"Och den ska ha Pucca och Diddl och hjärtan, och det ska vara rosa och blått och..."

... och jag vägrar. Jag stickar inte. Virkar inte. Inte förrän barnen

* gnyr med svansen mellan benen *

ber mig. Helst snabbt.

~*~

Senaste nytt: **Strejken varade i 38 timmar**. Under tiden funderade jag på att virka en pik i form av [skräck-gosedjuren](#) som Lena tipsade om.

Istället började jag ilsket hacka sönder en dubbelstickad tröja i ull/akryl som någon misshandlat i för hög temperatur i tvättmaskinen. Jag drog bort det tilltrasslade lurexglittret, decimeter för decimeter, och fick fram ett berg av silvriga stumpar och ett par nystan strukturspunnet garn i gosigt tuttifruitti-spräckel.

"Vilket fint garn, mamma" sa dottern. "Rosa, rött, vitt, orange, blått och Daim-grönt. Det ska jag ha! Sticka en sådan där vahetere till mig!"

----- Fynda! Fynda! Fynda! -----

Mina favoriter [Vartofta garn](#) och [Garntjänst](#) har frestande reagotter som jag försöker hålla fingrarna ifrån, och dessutom tipsar Siv om sin nätbutik på [Syochsytt.se](#). Där hittar du busbilliga garn både under rubriken "GARN-FYND" och "Utförsäljning-garn". Plus den roliga gaffelviraren Loopa.

Härvorna och nystanen du kan fynda bland mina auktioner på [Tradera](#) är bland annat sådant mina kära små

* osnutna slynglar! *

barn har ratat, plus sådant garn där småstumparna hamnar i min nya fåtöljpläd... och de långa härvorna på auktion.

Ja. Jo. Sant: Jag är en sådan nörd att jag *tillverkar* stumpar och restgarn för att göra en restgarnspläd.

Och att garnen dansar hulahula på nätauktion innebär att det är du som lägger det högsta budet på onsdag kväll som vinner budgivningen och köper garnet.

Jag föredrar att auktionera ut mina utrensade restgarn istället för att säga, annonsera dem på köp- och säljmarknaden på Eniro (där du [annonserar gratis](#)). På nätauktioner är det du, köparen, som bestämmer priset, inte säljaren.

Jösses, om jag försökte sätta en prislapp på mina garn skulle det bli helt omöjligt känslomässigt trassligt: "Få se, det här återvann jag på väg hem från Uppsala, när jag var så lycklig att jag studsade över hela T-Centralen... Det är värt... två miljoner och femtio öre!"

Nä, utropspriset är lägsta möjliga, en spann. Sedan bestämmer du hur mycket du vill ge för...

18 oktober: ett ljuvligt [knallrosa 3-trådigt ullgarn](#) (från en maläten Gudrun Sjödén-tröja), [lila-rosa mohair](#), mustigt grå-lila [garn i shetlandsull](#), rester av reagarn i form av [svart Bear](#), rosa [Wendy Cotton](#) och härvat [Sirdar-garn](#) + beskrivningar på [sovlamm](#), [Bengt Östes fisketröja](#) och en [Tre Kronor-tröja](#).

25 oktober: ett härligt fluffigt, [stretchigt elastan-garn](#) i pastelligt orange och lila (från en Sisley-tröja), [orange akryl/bomull](#) med läckra vita duttar och strån (en fd Kaffe-modell), ett tunt, fluffigt [vitt ullgarn](#), det [lila bomull/akryl-garnet](#) som blev över, ett [jadegrönt garn](#) i samma kvalitet, [grått och vitt garn](#) i något som är ull (och möjligtvis lite syntet), tre [delbara dragkedjor](#) och en stuvbit i [guldpaljett-tyg](#).

Daim-grönt? Nej, det är gör-det-själv-randigt garn

Helena stickar barntröjor på samma sätt som jag. Nej, inte i smyg, utan sömlöst:

"Barntröjor lägger jag upp både fram-och bakstycke och stickar på rundsticka, då slipper jag sidsömmarna upp till ärmarna.

Ärmarna stickar jag på strumpstickor, så slipper jag sömmarna där också. Folk tittar underligt på mig när jag stickar med strumpstickor på t-banan, de kanske är rädda att jag ska sticka dem?? De tittar mindre när jag stickar på rundsticka..."

... och hon är också sugen på att flamfärga garn. Vem blir inte hungrig och suktande av att titta på exempelvis [Ullas underbara garnlek?](#)

Mina färgkok ligger i karantän, sedan många år tillbaka. Året efter Batman-tröjan försökte jag **flamfärga bomullsgarn på batikvis**, med hårt knutna snören runt pistagefärgade härvor och en tvätt med Daimgrönt (som enligt min dotter inte alls är limegrönt utan mer vattenmelongrönt).

Något gjorde jag fel. Tvättmaskinen hakade upp sig och spydde ut helvetisk vattenånga i två timmar, eftersom jag var tvungen att fixa barnvakt innan jag vågade skälla mig i tvättstugan.

Det tog ytterligare två timmar att röja upp och undvika grannarnas ilskna lappar i porten.

Du som har tid och plats (och tillräckligt förstående familj eller bostadsrättsförening) att våga **flamfärga ditt ullgarn själv** kan leta efter inspiration och instruktioner här:

[Ysoldas blogg.](#)

[Streed and Yos självrandiga garn-kurs.](#)

Monika vet hur [ränderna ska planeras och placeras.](#)

Och det vet Ginabeana också, även om du får vandra ned en bit i hennes [stickblogg.](#)

Och så [Eunny](#), förstås, Eunny med den vackra sjalen som stått uppskriven på min att göra-lista i evigheters evigheter.

Restgarnsidéer: Vantar till bilburen ungdom

Stickade småsaker är inte lika känslotyngda som stora tjocktröjor, och de kan dessutom fungera som en läcker pik.

Känner du någon som kör bil? I vinter? Då har du chansen att använda dina ullrester (och gärna lite päls- och fransgarn) till en tydlig vink om att ta det coolt och se sig för i halkan.

Vad sägs om ett par handgjorda isskrapevantar, betydligt varmare, skönare och fräschare än

de där isskrape-älgarna du kan köpa på bensinmackarna?

Använd en skrapa från garagehögen, eller tjacka en ny från ett gubbdagis.

Låt dig inspireras eller ta tag i beskrivningen på Madeviks blogg nu; det är hög tid att fylla på julklappssäcken:

<http://blogg.hobbyboden.com/madevik/index.php/2005/12/08/p3674>

Så här tar du mudden av (på?) sladdriga halsringningar

Pernilla har också en snyftare på lager, och den första maskmatte-frågan! Yahoo!

Den här gången handlar den välbekanta refrängen inte om motsträviga barn, utan om halsringningar. Halsringningar som blir sådär enorma och obegripliga, och halsmuddar som inte vill bli vackra utan att antingen bli alldeles för små eller för slappa och utsjassade.

Du vet hur det är.

Erkänn, du har befunnit dig där, även om du har följt en färdig beskrivning till minsta "samtidigt", och särskilt om du har snajdat ihop tröjan själv.

Nåväl, jag börjar: Jag har suttit och bölat framför en sladderhals. Eller två. Kanske fem. Ålrajt, ålrajt, men för stor är bättre än för liten.

En halsresår som vägrar glida ned över skallen utan att fastna i öronen -- eller som halkar ned över axlarna -- känns betydligt värre än ett barn som säger "nejnejnejnej" innan du ens försöker.

Och jag har ingen universallösning, ingen matematisk formel för att räkna ut maskorna till den perfekta halsringningen.

Däremot **flera mediokra muddmetoder som fungerar finfint.**

För runda halsar. För v-ringningar. Och för snedkantat stickat.

Och du, de är **buslätta!** (Vilket är *så* mycket bättre än perfekta.)

----- Tips! Tanketips! Tips! -----

Har du fastnat i något? Har du kreativ förstoppling, scenskräck, skrivkramp? Blir alla dina sjalidéer bla-ha?

Ett utmärkt laxermedel för din hjärna är att sluta försöka kläcka den *bästa* idén.

Försök istället att klämma ur dig så många... inte dåliga, utan *medelmåttiga* lösningar som möjligt.

Jisses, vad det sätter sprutt på idéfabriken!

Och muddmetoderna är en gnutta matte, ett par kladdiga teckningar på handdatoren och en stor garnuppblandad geggamoja av något jag lärde mig på syslöjden.

Det vill säga att kleta tuggummi under stolen och rista "A hjärtar M" i bänken.

Nej då. Skojar bara. Det här lärde jag mig inte i plugget utan på en kurs i trikåsömnad. (Det

var inte för min musiksmak som jag kallades Spandex- Anna; de blå leopardtjtsen finns på fler skolfestbilder än mitt glada leende.)

Detta behöver du:

- * Din tröja med sladderhals där allt som fattas är själva halsmudden.
- * Ett knippe säkerhetsnålar, eller åtminstone en säkerhetsnål plus ett gäng märkrådar.
- * Ett måttband.
- * Mottagaren till tröjan (eller någon med lika stor hjärna.)

Om du har en v-ringad hals behöver du också:

- * rutat papper (vanligt, med 5 mm-rutor).
- * Sax.

Och det är alltid bra att ha:

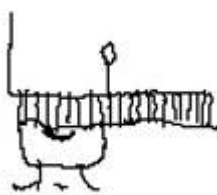
- * miniräknare, papper och penna, kulram eller vad du nu föredrar att utföra beräkningar på.

Metod Numero Uno gäller **resårstickade halsmuddar** som ska ligga nära nacken, men inte vara för trånga.

Steg 1. Mät den ideala muddbredden. Om du redan har stickat en resår i nederkanten har du halva inne... jobbet färdigt, menar jag. (Om inte behöver du nu sticka en bred provresår. Det är värt besväret, jag lovar.)

Släpa fram mottagaren till tröjan. Om det är du själv som ska ha tröjan har du tur, annars får du muta eller använda en lämplig ombudsknopp.

Spänn resårkanten (nederkanten på din tröja, eller din provresår) runt pannan, och **fäst med säkerhetsnålar** vid den bredd där resåren lätt kan dras ned över öron och näsa, utan att vara för stor och sladdrig.

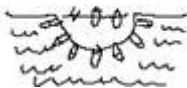

Ta av resåren, och räkna ut hur många maskor som markeringen har tingat till en bekväm halsresår. Det här är **minsta möjliga maskantal** för din halsresår.

Steg 2. Pricka ut var du ska plocka upp maskor eller sy fast halsresåren.

(Jag föredrar att sticka halsresåren separat och virka fast den, dubbel, i efterhand -- den blir mycket töjigare och stabilare då.)

Det gör du genom att **mäta runt halsringningen** (antingen med måttbandet eller genom att successivt vika för hand och på känsla) och fästa säkerhetsnålar eller markeringsrådar först vid hälften av halsringningsmättet, sedan halva det mättet (fjärdedelar) ... och så vidare tills du har **delat in halsringningen i lika stora (fast små) segment**.

Säg att du har delat in halsringningen i sexton delar och att din ideala halsmudd är 84 maskor. Då ska du plocka upp/sy fast 5 maskor i varje sextondel + fyra extra maskor som du helst fördelar på halsringningens raksträckor ($84 = 16 \times 5 + 4$).

Metod två, för **halsringningar som gärna får ligga en bit från halsen**, men ändå se snygga ut.

Steg 1. Mät med måttbandet hur stor omkretsen av halsringningen är.

Steg 2. Mät masktätheten på din provresår (eller nederresåren av din färdigstickade tröja) i neutralt läge. Alltså inte sträckt. Möjligtvis en aning.

Steg 3. Räkna! Resårsmudden ska vara **2/3 av halsringningens omkrets**.

Exempel: Om halsringningens omkrets är 65 cm ska den uttänjda muddresårens bredd/omkrets vara 43,33 cm.

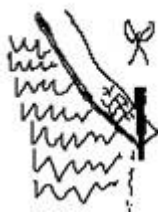
Om 28 m i 1 r, 1 a-resår = 10 cm innebär det att du ska plocka upp eller sticka och sy fast en halsmudd på 122 m. ($43,33 \times 2,8 \text{ m} = 121,324$, avrundat uppåt till närmaste jämna tal för att resåren ska gå jämnt upp). Kontrollera att maskantalet inte är mindre än att det går ned över öronen, enligt Metod Numero Uno.

Snygga v-minskningar fixar du också på syslöjdsvis, men Pannan-förenklat.

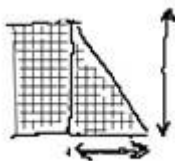
Vad du kan göra är att ta **en bit rutat papper**, ett helt vanligt rutat papper, och klippa en remsa som är så hög som du vill att halsmudden ska vara. Säg 3 cm = 6 stycken rutor.

Sedan viker du tröjan (framstycket) vertikalt på mitten, så att halsringningen är ett halvt V.

Lägg den rutade remsan mot halsringningen och klipp bort det hörn som sticker ut över tröjviket -- du vill ha en linje som förlänger det vertikala vecket rätt upp. Och klipp inte i tröjan.

Sedan tar du din rutremsa med avklippt hörn och använder den för att beräkna hur många maskor du behöver minska (eller öka, beroende på hur du stickar den) per sida i själva v:et.

Säg att du behöver 9 varv för att få dina 3 cm. Och att din masktäthet på bredden -- uttänjd! eftersom den längsta delen av mudden är sträckt när den stickas från/sys fast mot

halsringningen -- är 20 m = 10 cm.

Du klippte bort 1,5 cm, så på var sida om v:et behöver du minska 3 maskor i var sida, fördelat på 9 varv ($2 \times 1,5 = 3$).

Snedkantat special! En tv-stick-vänlig halsringning får du om du stickar en snedremsa (till exempel genom att öka en maska i början, och minska en i slutet, av vartannat varv), istället för en vanlig resårnudd. En lagom lång **snedremsa är 3/4** av halsringningens omkrets.

Puh! Isch, vad uträknad jag känner mig.

Det betyder att vi tar de andra maskmattefrågorna senare:

* Maskmatte för noviser. (Tusen tack, **Jill**! Förmodligen hittar jag på något fräsigare än barntröjor.)

* Hur du räknar ut ärmhål och ärmkupor. (Jubel till dig **Jorun**, det är buskul!)

* Dechiffrera stick- och virkbeskrivningar så att du kan använda återvunnet garn istället för dyra köpegarn. (Tack, **Amanda**!)

Upprepning i den hårda skolan, lektion sex: Bättre begagnat

Roliga timmen, roliga timmen! Har du någon aning om varför återvunnet garn är värsta himlans mycket bästast än nytt köpegarn?

Priset? Jo, det förstås. Det är mycket lägre inköpspris, men om du räknar totalkostnad, inklusive tiden det tar att gå till garnbutiken jämfört med att stå framför badkaret och slabba med härvor... Hm, jo, återvunnet garn blir billigare i alla fall.

Att Morsan Jord blir lyckligare? Sant, sant. Textilindustrin är en miljö-heffaklump, och det är si och så med arbetarnas rättigheter i låglöneländerna. Och givetvis är det bättre att återvinna gamla tröjor och plädar än att låta dem brinna upp i fjärrvärmeverken. Men det är också bra att köpa ekobomull, rayon blandat med nyzeeländsk ull och Rättvisemärkt.

Kom igen, bättre upp!

Inte? Låt mig dra en rolig historia. Det var en gång en ung kvinna som hade en svärmor. Svärmor bodde vanligtvis utomlands, men besökte ofta Sverige och barnen och barnbarnen och föräldrarna och syskonen och vännerna och...

Hur som helst skulle svärmor köpa en födelsepresent till den unga kvinnan, och eftersom

svärmor var såväl omtänksam som fingertoppskänslig köpte hon garn.

Hon lämnade över paketet med orden:

"Går det bra med nytt garn, eller använder du bara upprepat?"

"Nytt är toppen!" svarade den unga kvinnan och satte genast igång att sticka lappar av garnet.

Nästa vecka tvättade hon lapparna, repade upp dem, härvade garnet, tvättade om och nystade.

Japp. Det är sant. Jag stickade och repade upp ett sprillans nytt garn som jag fått alldeles gratis. Och det var dessutom ekobomull.

Varför? Förutom att jag är helt garnnördig, alltså?

Återvunnet garn är som ett par skor du gått in. Dels har det krympt eller tänjts ut till tvättad storlek, så att du kan sticka och virka något du provar rätt på kroppen utan att behöva räkna med att masktätheten jobbantar. Dels är det följsammare och mjukare.

Återvunnet garn är vardagsporlin. Det finns de som aldrig använder sitt finporlin, för uschanimej om det skulle bli kantstött eller gå sönder.

Och du kan känna på samma sätt inför två nystan dyrt och surt inköpta kid mohair och råsilke. Du använder dem inte, i väntan på rätt gästspel.

Men återvunnet garn har redan levt ett lyckligt liv. Det har ingen anledning att snobba sig. Du behöver inte använda silkesvantar, utan kan helt hämningslöst bestämma att silkesdisktrasa är vad garn vill vara.

Vill katten kissa på dina alpaca-nystan från den där Paul&Friends-tröjan? Låt den! Vill dottern klistra dockhår av äkta merinoull? Javisst! Och lingarn är utmärkta kängsnören.

Återvunnet garn ser din framtid. Ditt nästa garn ser så läckert ut på hyllan med prålig banderoll över midjan. Men hur blir det efter tre tvättar, när det känner sig bekvämt och breder ut sig? Är det plötsligt helt stumt? Är det noppigt och ofräscht? Raspar det dig där det tidigare smekte ömt?

Det återvunna garnet hymlar inte. Du ser redan innan du slaktar tröjan eller pläden hur garnet betar sig i vardagslunket, med noppor och allt.

Den materialkännedom du får genom att bränna, rycka, sprätta och nysta garn av olika sammansättningar är... överlägsen. Du kommer aldrig mer att köpa en H&M-tröja i löst spunnet akryl.

Nästa lektion av upprepningens hårda skola är ännu ett kunskapslyft för den överlägset galnaste av garngalningar.

I "vikten av varven" lär du dig att beräkna åtgången av ditt återvunna garn. Räcker Paul&Friends-tröjan till mer än kattens kiss?

Maskor på burk! Att tv-sticka är väl ingen sport...

[\[Billigt garn mm\]-läsaren](#) är inte den som smiter ifrån tv-licensen i 16 år. Titta hit om ni behöver en ny minister!

Åh, så härligt du har det i tv-soffan! Varför inte [sticka en tv-tröja](#) med en testbild?

I många år låtsades jag att det var mitt jobb att sticka framför tv:n.

Egentligen var det att var det tröska igenom hyllmeter av videoband och skriva krystade krönikor om lottodragningar, Scooby Doo och Ricki Lakes Elvis-imitatörer, men attans vad jag stickade och sprättade för att palla tjugo timmar av "Taken".

Och fortfarande planerar jag mitt garnschema efter vad som står i tv-tablån, och hyr dvd:er utifrån vad jag tänker sticka.

Även om jag satte dvd-servicen som idag kallas [Lovefilm](#) (inga förseningsavgifter och gratis de första veckorna) i karantän när jag började likna en blek, uppsvälld igel som kravlat sig upp på land.

Jaja. Nog om mig. Över till dig.

Men först: stick-tv på burken! Datorn, alltså! Både [Lena](#) och [Lotta](#) tipsar om Youtube-filmen för garngalningar, [The Last Knit](#).

Nu äntligen över till dig.

[Maria](#) har två garntv-favoriter: sport, för då "kan jag vara social och hålla min man sällskap, men behöver inte titta så noga utan kan koncentrera mig på att räkna maskor och varv", och [Judging Amy](#) på TV4 Plus:

"Det är ett avsnitt varje vardag så det blir minst en timmes virkning om dagen, dessutom kan man följa serien med ett halvt öga utan att missa så mycket... Och så är det ju en av karaktärerna som sticker, förstås!"

En annan sportälskare är [Mariana](#):

'Jag älskar fotbollslördag när jag kan sitta med min stickning i fred i soffan och det är helt "legitimt"! En bonus på det hela är att min man tror att jag hänger med i matcherna och han hoppas nog att jag kanske en vacker dag skall bli intresserad. Men mitt intresse ligger i maskorna i stället!

När jag sedan kommer till jobbet så är jag hyfsat uppdaterad i alla sportsammanhang eftersom det inte är nåt fel på min hörsel!
Famijelyckan är räddad och man kan säga att jag och min man har sporten på tv gemensamt, fast av två olika anledningar!!!'

[Eva](#) tittar inte på sporten. Hon lyssnar istället. (Och tittar på garnet och mönstret.)

"Sitter gärna och lyssnar, gärna talböcker (hittat en massa på nätet gratis) eller sportradion eller P1. Man lär sej alltid något. Men vid tv är det mest nyheter, svenska serier m.m.

Jag har börjat sticka spetsmönster på engelska så bäst blir en talbok (just nu Stieg

Larssons Flickan som leker med elden)."

Agneta lyssnar. På tv:n.

"Helt klart bäst med engelskspråkiga program så att man kan lyssna under tiden man stickar och samtidigt träna sig på sin knackiga engelska. Helst inte amerikanska program för de bräker för mycket, hihi."

Julia får gärna sköta fjärrkontrollerna hemma i min sticksoffa:

"Jag tänker rösta på amerikanska deckare typ CSI, Navy CIS osv. De är inte lika bra som engelska, men i gengäld kan man hänga med i handlingen utan att se varje nanosekund och mycket av händelserna kan man följa med i med hjälp av lyssnande. Dessutom är det spännande och ett litet mord piggar alltid upp. Man kan dessutom känna sig som Miss Marple (även min stora idol) när man räknar ut vem som är mördaren innan polisen..."

Likaså **Jorun**:

"Alias och CSI. Blir det för läskigt kan man alltid börja detaljstudera beskrivningen eller göra någon liten spetsdekor. Eftersom det för det mesta bara är lagom spännande går slätstickningen snabbt och jämnt framåt.

Ska man göra riktigt krånglig mönsterstickning kan man med fördel titta på femmilen på skidor eller något annat lågintensivt."

Och **Carin** har ett tv-tips jag, tro't eller ej, aldrig någonsin testat tidigare. Wow. Eller rättare sagt, en sömnlös natt har jag virkat till den internationella varianten på CNN:

Jag brukar undvika att sticka och se på tv samtidigt - eftersom upprepningsfrekvensen blir för stor. Men det finns ett återkommande programinslag som är perfekt för vilket handarbete som helst, och där man kan koncentrera sig helt och fullt på stickningen, och ändå ta del av informationen från tv (som bara behöver avlyssnas och inte ses):

Väderprognosen - särskilt femdygnsvarianten. Anledningarna till varför programmet är så extra stickvänligt är:

1. Vi vet hur Sverigekartan ser ut (låt blicken njuta av det framväxande handarbetet i stället)
2. Vi vet var vi bor (visst är stickorna vackra?)
3. vi vet att prognosen sällan stämmer (själva handrörelsen är så avslappnande)
4. det är roligare att sticka än att se sånt man redan sett förut (jag sa ju det)
5. man kan zappa mellan kanalerna - alltid finns det väl nån kanal som visar väderprognosen (utländska duger också) så kan man förlänga sticknöjet... "jag ska bara se på vädret, raring"

Och vinnaren i utlottningen är... med en övertydlig vink till mitt favorit-sprättar-program CSI (originalet i Las Vegas):

Och nästa tävling? Ja, den kanske också handlar om tv-soffan. Eller Sacco-säcken. Eller utedasset. Eller det stimmiga köket på 40-årsfesten.

Vilken är din älsklingspysselplats? Är det en särskild stol? Ett särskilt rum? Bussen? Fredagskän på Systemet? Ett stickkafé med dina pysselpolare? Och varför?

Min favoritplats är helt klart andra människors kök, antingen det är fest eller inte.

Jag älskar att tjuvlyssna, konversera och titta på andra som arbetar; själv är jag usel på matlagning. Och om kökssnacket skulle bli jobbigt och klistrigt intimt låtsas jag att jag absolut måste titta ned på mitt handarbete och glider in i garnbubblan.

I mitt eget kök är det inte skoj eller pysselvänligt. Det är trångt. Läxplats. Arbetsplats. Och... kök! Mina kära små

* osnutna slynglar! *

barn kräver av någon märklig anledning service på just den platsen. Hej, jag lagar *saker*! Sådant som frysar, torktumlare och byxbakar. Inte käk. Be pappa istället.

Vilken är din favoritpysselplats? Mejla till [anna.lundevall\[at\] glocalnet.net](mailto:anna.lundevall@glocalnet.net) med "rum för garn" i rubriken och du kan vinna tre ganska tunna härvor återvunnet vitt garn i en strukturspunnen bomullsblandning. Hälften matt bomull, hälften glansig syntet av en sort jag inte blir klok på.

Och dessutom två bra, begagnade garnfilmer på dvd för lustfyllt maskande i tv-soffan: Dödens Lustgård (Morden i Midsomer) och Pappas lilla flicka (Kommissarie Lynley), som en gång i tiden följt med Expressen och Tara.

Deadline: 25 oktober 2006.

Efterlysningar: Strikken-snits och kon-kunskap

Två efterlysningar som jag med ull/akryl-varma händer lämnar över till världens bästa läsare och medarbetare är dessa:

[Kiki](#) har hamstrat en tysk sticktidning från Filati och klarar inte av översättningen, eftersom [Garnstudios](#) ordlista inte innehåller allt hon behöver. Kan du sticktyska?

Jag läser tyska (och ungerska och finska och annat västeuropeiskt) beskrivningar på samma sätt jag läser svenska beskrivningar:

"Bla bla bla 25 bla bla bla 12 bla bla bla 4, 2, 2"

Det vill säga att jag översätter bild och siffror till en skiss som jag översätter till *mina* siffror och sedan kör jag på full patte. Samma sak med japanska, även om de måste tolkas på ett annat sätt.

Kan du översätta från sticktyska, mejla. Jag skickar vidare till Kiki.

[Anita](#) undrar om det finns någon bra leverantör av tunt maskinstickningsgarn på kon, helst i norra, västra Götalands-trakten.

Har du några bra tips?

Min kon-älskling är [Stickbutiken](#), som ligger bara två bussbyten från mig i Stockholm och som också packar paket per postorder.

~ * ~

Nästa gång får du vässa pennorna till mer maskmatte, både för noviser och för ärmbrytare.

Och för dig som blir matt av nuffror passar min senaste mössdarling.
Höfta till en Harry!

VA! Blir det ett nästa [Billigt garn mm]?! Jodå. En överhoppad vecka gör ingen stickstreck.
Och snart, snart har jag lärt mig att svara på epost. (Bara 46 kvar i obesvarat-högen.)

>> Nu letar vi upp en trubbig tapisserinål för en snygg finish, och funderar på om Harry-mössan ska vara renrakad eller ha hästsvans.

Detta nyhetsbrev är (c) 2006 Anna Lundevall, och du får mer än gärna vidarebefordra det till en pysselpolare, så länge du inte jidrar med innehållet. Ålraji? För fler gratis virk- och stickbeskrivningar ochspartips, se <http://billigt-garn.net>.

>> Och du: kom ihåg att mejla dina pysseltips och -länkar, va?

Turn Your Passion into Profit!

Turn your hobby, talent or interest into a business
and make money doing what you love

[click here](#)